

ἔσθ' οἷη πάρος ἔσκειν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
 οὐκ ἂν ἐγὼ γε σὲ τοῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἐλοίμην
 ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζῶειν ἧματα πάντα. 240
 ἀλλ' εἰ μὲν τοιοῦτος ἐὼν εἶδός τε δέμας τε
 ζώοις ἡμέτερός τε πόσις κεκλημένος εἴης,
 οὐκ ἂν ἔπειτά μ' ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτοι.
 νῦν δέ σε μὲν τάχα γῆρας ὁμοῖον ἀμφικαλύψει
 νηλειές, τό τ' ἔπειτα παρίσταται ἀνθρώποισιν, 245
 οὐλόμενον καματηρόν, ὃ τε στυγέουσι θεοὶ περ.
 αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ' ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἔσσεται ἧματα πάντα διαμπερές εἵνεκα σεῖο,
 οἱ πρὶν ἐμούς ὄαρους καὶ μήτιας, αἷς ποτε πάντας
 ἀθανάτους συνέμιξα καταθητηῆσι γυναιξί, 250
 τάρβεσκον· πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασκε νόημα.
 νῦν δὲ δὴ οὐκέτι μοι στόμα χεῖσεται ἐξονομῆναι
 τοῦτο μετ' ἀθανάτοισιν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀάσθη
 σχέτλιον οὐκ ὀνομαστόν, ἀπεπλάγχθη δὲ νόοιο,
 παῖδα δ' ὑπὸ ζώνῃ ἐθέμην βροτῶ εὐνηθεῖσα. 255
 τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδη φάος ἠελίοιο,
 νύμφαι μιν θρέψουσιν ὄρεσκῶοι βαθύκολποι,
 αἷ τόδε ναιετάουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε·
 αἷ ῥ' οὔτε θνητοῖς οὔτ' ἀθανάτοισιν ἔπονται·
 δηρὸν μὲν ζώουσι καὶ ἄμβροτον εἶδαρ ἔδουσι, 260
 καί τε μετ' ἀθανάτοισι καλὸν χορὸν ἐρρώσαντο.
 τῆσι δὲ Σειληνοὶ τε καὶ εὐσκοπος Ἄργειφόντης
 μίσγοντ' ἐν φιλότητι μυχῶ σπείων ἐροέντων.
 τῆσι δ' ἄμ' ἦ ἔλαται ἠὲ δρύες ὑψικάρηνοι
 γεινομένησιν ἔφυσαν ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρη, 265
 καλαὶ τηλεθάουσαι ἐν οὖρεσιν ὑψηλοῖσιν
 ἐστᾶσ' ἠλίβατοι, τεμένη δέ ἐ κικλήσκουσιν
 ἀθανάτων· τὰς δ' οὔ τι βροτοὶ κείρουσι σιδήρῳ.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ μοῖρα παρεστήκη θανάτοιο,
 ἀζάνεται μὲν πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δένδρεα καλά 270
 φλοιὸς δ' ἀμφιπεριφθινύθει, πίπτουσι δ' ἄπ' ὄζοι,
 τῶν δὲ θ' ὁμοῦ ψυχὴ λείπει φάος ἠελίοιο.
 αἷ μὲν ἐμὸν θρέψουσιν παρὰ σφίσιν υἷὸν ἔχουσαι.
 τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἔλη πολυήρατος ἦβη
 ἄξουσίν σοι δεῦρο θεαὶ δείξουσὶ τε παῖδα· 275